

Nr 1209

av fru Dahl

om rätt för handikappad att efter uppnådd pensionsålder åtnjuta fortsatt befrielse från vägtrafikskatt, m. m.

Den som är höggradigt invalidiserad kan få befrielse från vägtrafikskatt. Har sådan befrielse getts kan han också få återbetalning av bilaccis och årligt bidrag till skatten på drivmedel. Fr. o. m. den 1 januari 1974 utgår dessa senare förmåner utan särskild ansökan. Stödet ges emellertid enlast om den handikappade för sitt arbete eller sin utbildning är varaktigt beroende av fordonet som fortskaffningsmedel. Bestämmelserna härom finns i vägtrafikskatteförordningen (1973:601, VSF), förordningen (1973:14) om ändring i förordningen (1956:545) angående omsättningsskatt å motorfordon i vissa fall samt i förordningen (1973:886) om ändring i förordningen (1960:603) om bidrag till vanföra ägare av motorfordon.

Det är förståeligt om man när detta stöd infördes i första hand ville sätta in det till sådana rörelsehindrade som är beroende av fordonet för att kunna sköta sitt dagliga arbete eller sin utbildning. Emellertid bör den som uppburit detta stöd under sin arbetsföra period få behålla detta även sedan han blivit ålders-, sjuk- eller förtidspensionerad. Eget fordon kan för många vara förutsättningen för ett oberoende liv med möjlighet att själv klara dagliga inköp och ärenden liksom att hålla kontakten med omvärlden. Det bör vara möjligt och angeläget för samhället att bidra till kostnaderna härför. Många upplever det också som orättvist att mista dessa förmåner i samband med pensioneringen.

Då skatteutskottet behandlade förslag till reformer på detta område under 1973 uttalade man i sina betänkanden 1973:41 och 1973:61 att man horde eftersträva att i framtiden ersätta de förmåner som utgår i form av skattelättnader med bidrag samt att en mera samlad och långsiktig lösning torde komma till stånd i samband med de fortsatta övervägandena av handikapp-utredningens förslag. Oavsett vilken form som stödet får i framtiden bör det dock inte, så som nu, upphöra när någon som tidigare uppburit det pensioneras.

Med stöd av ovanstående hemställes

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om sådan ändring av vägtrafikskatteförordningen (1973:601, VSF), förordningen (1973:14) om ändring i förordningen (1956:545) angående omsättningsskatt å motorfordon i vissa fall samt förordningen (1973:886) om ändring i förordningen (1960:603) om bidrag till

vanföra ägare av motorfordon att den som uppburit dessa förmåner under sin arbetsföra period får behålla dem även efter pensioneringen.

Stockholm den 26 januari 1974

BIRGITTA DAHL (s)